

Messun saarna
Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa
Kynttilänpäivä, 4.2.2024

Pyhän aihe

Liturginen väri

Alttarikynttilöitä

Päivän Psalmi

Vanhan Testamentin teksti

Epistolateksti

Evankeliumi

Kristus, Jumalan kirkkauden säteily

Valkoinen

6 alttarikynttilää

Psalmi 48:11–15

Malakia 3:1–3

1. Johanneksen kirje 1:5–7

Luukas 2:22–33

Virret

Alkuvirsi

814

Niin kuin aurinko loistossaan

Kiitosvirsi

126

Me kiitämme Sinua

Saarnavirsi / päivän virsi

261

Oi iloitkaa te kristityt

Uhrivirsi

815

Oi Taivaallinen Isä

Ehtoollisvirret

225, 226

Jeesus luona armopöydän, On autuas

Päätösvirsi

840

Soi lauluni kiitosta

Kollehtarukous:

Kaikkivaltias, iankaikkinen Jumala. Niin kuin Sinun ainokainen Poikasi asetettiin eteesi temppelissä lakisi määräysten mukaan, niin anna meille, Sinun köyhille lapsillesi armo synnistä puhdistettuina pelkäämättä tulla Sinun pyhien kasvojesi valkeuteen Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme tähden, joka Sinun ja Pyhän Hengen kanssa elää ja hallitsee iankaikkisesta iankaikkiseen. Aamen.

Saarnateksti:

Malakia 3:1–3

Saarnan aihe:

Odotusten täyttymys

Johdanto:

Kristillinen kirkko on juhlinut Kynttilänpäivää jo noin 1 000 vuotta. Kynttilänpäivä on valon juhla sen syvimmissä merkityksessä. Kynttilöihin viittaavan nimensä tämä sunnuntai sai vanhasta tavasta, jolloin 1000-luvulla alkaneen tavan mukaan kirkossa alkavana vuotena käytettävät kynttilät vihittiin käyttöön, sillä aina 1920- ja 30-luvuille asti, kirkoissa ei ollut sähköä vaan valon toivat kynttilät!

Kynttilänpäivän sisältö on kuitenkin pohjimmiltaan muussa, kuin kynttilöissä, jotka kyllä antavan vähän vaikkakin tunnelmallista valoa. Kynttilänpäivän pääkohta on siinä, että Jeesus Kristus on maailman valkeus ja on ilmoittanut ihmiskunnalle Jumalan Isän rakkauden. Evankeliumissa Maria ja Joosef toivat Jeesuksen temppeliin lain mukaisten puhdistustapojen mukaan. Tuolloin vanha Simeon, jolle Pyhä Henki oli ilmoittanut, että hän ei tulisi kuolemaan, ennen kuin on nähnyt Herran Voidellun, sai syliinsä Jeesuksen; Simeon rukoili profeetallisessa Hengessä Jeesus-lapsesta: **”Minun silmäni ovat nähneet Herra Sinun autuutesi, joka Sinä olet valmistanut kaikkien kansojen nähdä, valkeudeksi, joka on ilmestyvä pakanoille, ja kirkkaudeksi kansallesi Israelille.”** (Luukas 2:29–32)

Simeon piti kädessään Jumalan Poikaa, maailman Valoa ja Pelastajaa. Simeonille toteutui Korinttolaiskirjeen sana: **”Mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mikä ei ole ihmisen sydämeen nousut ja minkä Jumala on ilmoittanut niille, jotka Häntä rakastavat.”** (1 Korinttolaiskirje 2:9) Ei hän omin kyvyin kyennyt käsittämään, että hänen piti tulla temppeleihin juuri tuona hetkenä ja että hänelle vieraan avioparin lapsi olisi Elävän Jumalan Poika; Pyhä Henki ilmoitti kaiken Simeonille. Tämän pelastuksen, Jumalan hyvän tahdon sinua kohtaan, Jumala tahtoo ilmoittaa sinulle.

On kuitenkin niin, että usein vasta vastakohtissa näemme asian kirkkaan olemuksen. Jos on pitkään ollut nälässä, ja pääsee viimein herkullisten ruokien äärellä täyteen ruokapöytään, on vastakohta niin suuri, että se ensin hiljentää sydämen kiitokseen; ihminen näkee puutteen jälkeen runsauden ihmeellisyyden. Jos on ollut pitkään janoisena, ja viimeinkin saa virvoittavaa puhdasta vettä juotavaksi, tuo puhdas vesi tuntuu äärettömän arvokkaalta. Simeon oli odottanut Israelin lohdutusta, Messiasta. Nyt hänen odotuksensa täytettiin, hänen sielunsa ravittiin; Simeonille toteutui Jesajan ennustus: **”Herra Sebaot laittaa pidot kaikille kansoille tällä vuorella pidot rasvasta, pidot voimaviinistä, ydinrasvasta, puhtaasta voimaviinistä.”** (Jesaja 25:6)

Heprealaiskirjeen luvussa 12 sanotaan: **”Sillä te ette ole käyneet sen vuoren tykö, jota voidaan käsin koskea ja joka tullessa palaa, ettekä synkeyden, ette pimeyden, ette myrskyn, ette pasuunan kaiun ettekä äänen tykö, joka puhui niin, että ne, jotka sen kuulivat, pysyivät, ettei heille enää puhuttaisi; sillä he eivät voineet kestää tätä käskyä: ’Koskettakoon vuotta, vaikka eläinkin, se kivitettäköön’; ja niin hirmuinen oli se näky, että Mooses sanoi: ’Minä on peljästyntynyt ja vapisen’.**” (Heprealaiskirje 12:18–21)

Tänään meillä on kuitenkin edessämme edellä mainitun ihmeellinen vastakohta, joka kirkkaudessaan peittää tuon pelottavan todellisen tapahtuman. Jumalan Poika on maailmaan syntymisensä jälkeen pienenä Lapsena ihmisten keskellä, äitinsä Marian ja sitten hurskaan Simeonin käsivarsilla. Poissa on synkeys, hirmuisuus, pelottava pasuuna ääni. Poissa ovat ne kovat varoitukset: **”Koskettakoon vuotta, vaikka eläinkin, se kivitettäköön”**. Kaiken tämän hirmuisuuden vastakohtana näet ja kuulet sulaa Jumalan armoa ja synnistä pelastavaa rakkautta: *”Jeesus on tullut, Hän on ilon tuoja, alku ja loppu on kaikessa Hän. Jumala yhdistyi ihmisen kanssa, luotuina olemme nyt lähellä. Taivaitten sanoma, pakanat kuulkaa: Tullut on Jeesus, Hän on ilon tuoja.”* (Luterilaisia Virsiä 765:1). Jäämme ihmetyksellä katselemaan valoa ja kirkkautta, joka löytyy vain Jeesuksessa.

1. Epäuskoisten puhe (Malakia 2:17)

Päivän Vanhan Testamentin teksti alkaa oikeastaan Malakiaan kirjan luvun 2 viimeisestä jakeesta: **”Te väsyttätte Herran puheillanne. Mutta te sanotte: Miten väsyttämme?”** Siten, että sanotte: **”Jokainen, joka pahaa tekee, on hyvä Herran silmissä, ja niihin Hänellä on mielisuosio”**; tahi: **”Missä on tuomion Jumala?”** (Malakia 2:17) Tämä on kova lain ja nuhteen sana Israelille. Kansa oli ollut tyytymätön ja oli napissut Jumalaa vastaan; he olivat menettäneet uskon Jumalan Sanan lupauksiin tulevasta Vapahtajasta. He olivat toivoneet pikaista pelastusta ja Jumalan kirkkauden ilmestymistä, ja kun heidän oma ajatuksensa ei toteutunut, he jopa kielsivät Jumalan tuomiolle tulemiset. Nämä tyytymättömät napisijat elivät epäuskossa ja se näkyi heidän arjen elämässään: he olivat poikenneet pois kymmenestä käskystä ja riistivät Jumalalta Hänelle kuuluvaa. He myös laiminlöivät kymmenysten maksamisen Jumalalla ja siksi joutuivat elämään puutteessa, ja tuholaiset söivät heidän peltojensa sadon.

Miten tämä koskettaa meitä? Näetkö, että me ja oma kansamme olemme usein tyytymättömiä ja kapinoimme Jumalaa vastaan. Kansakuntana rikomme hävyttömästi Jumalan kymmentä käskyä: epäjumalanpalvelus, lepopäivän laiminlyönti (Jumalan Sanan kuulemisen laiminlyönti), isien ja äitien

halpana pitäminen, murhat, aviorikokset, puolisonsa hylkääminen, väärät todistukset ja kaikenlainen paha himo kokoavat Jumalan rangaistusta kansakuntamme päälle. Vain harva antaa omastaan Jumalan valtakunnan työlle nuo kymmenykset, jotka kuuluvat Jumalalle. Vaikka kymmenykset eivät ole laki Uuden Testamentin seurakunnassa, ovat ne kuitenkin kirkas ohjenuora jokaiselle kristitylle siitä, miten tulee antaa **”menestymisensä mukaan.”** (1. Korinttolaiskirje 16:2) **”Antakoon kukin, niin kuin hänen sydämensä vaatii, ei surkeillen eikä pakosta; sillä iloista antajaa Jumala rakastaa.”** (2. Korinttolaiskirje 9:7) On aina niin, että jos hylkäämme Jumalan käskyt ja Hänen opetuksensa, siitä seuraa kansakuntana ja meidän yksityisessä elämässä ahdinko ja siunauksen menetys. Ei niin, etteikö hurskas ja Jumalaan turvaava ihminen voisi kohdata monenlaisia koettelemuksia ja murhetta; sanoohan apostoli: **”Monen ahdistuksen kautta meidän pitää menemän sisälle Jumalan valtakuntaan.”** (Apostolien Teot 14:22)

2. Odotusten täyttymys (Malakia 3:1)

Malakia kirjoittaa: **”Katso, Minä lähetän sanansaattajani, ja hän on valmistava tien Minun eteeni. Ja äkisti on tuleva temppeleinsä Herran, jota te etsitte, ja Liiton Enkeli, jota te halajatte. Katso, Hän tulee, sanoo Herra.”** (Malakia 3:1) Malakia puhuu Vanhan Testamentin kirkon odotuksesta; pieni uskovien joukko hartaasti odotti vuosisadat Liiton Enkelin, Jumalan Pojan ilmestymistä. Jumalan Poika, Jeesus, ilmestyi Liiton Enkelinä – ei vielä lihaan tullessaan, Vanhan Testamentin kirkolle suurten ahdistusten aikana, esimerkiksi Joosualle (Joosua 5:13–15) ja Gideonille: **”Herran Enkeli ilmestyi hänellä ja sanoi: ”Herra olkoon sinun kanssasi, sinä sotaurho.”** (Tuomarien kirja 6:12) ja

Mikä siis on tuo odotus ja halajaminen, joka Vanhan Testamentin seurakunnalla oli? Se oli päästö synneistä, kuolemasta ja perkeleen vallasta, eli pääsy vapaaksi Genesiksessä ilmoitetun syntiinlankeemuksen rangaistuksista. Evankeliumiteksti Simeon sai nähdä odotuksensa ja halajamisensa täyttyvän. Sana ”halajaminen” tarkoittaa hepreassa ”ilolla tervehtiä, ottaa ilolla vastaan, osoittaa iloa ja mielisuosiota”. Samaa sanaa käytetään kaksi kertaa Psalmissa 35: **”Iloitkoot ja riemuitkoot ne, jotka suovat Minulle Minun oikeuteni, ja sanokoot aina: ylistetty olkoon Herra, joka tahtoo palvelijansa parasta.”** (Psalmi 35:27) Tämä tarkoittaa sinulle ja minulle: *”Me iloitsemme ja riemuitsemme Jumalan Pojan ihmiseksi syntymisestä, Hänen lain täyttämistään, täydellistä kuuliaisuudestaan Isän tahdolle, kärsimyksistään ristillä ja syntiemme täydellisestä sovintyöstään ristillä, ylösnousemuksestaan ja Taivaaseen astumisestaan. Me ylistämme Jumala Sinua siitä, että sinä vanhurskautat meidän jumalattomat lahjoittamassasi uskossa Jeesukseen Kristukseen, ja että Poikasi Jeesuksen sovintoveressä meillä on Sinun täydellinen mielisuosiosi ja että Sinä Jumala aina tahdot meidän, köyhien palvelijoittesi parasta.”*

Ystävä, niin kuin Vanhan Testamentin kirkolle luvattiin odotusten täyttymys, Liiton Enkeli, Herra Jeesus Kristus, jonka Simeon sai nähdä ja jota hän sai pitää sylissään odotustensa täyttymyksenä, niin myös sinun harras odotuksesi täytetty: Herra Jeesus Kristus on annettu sinulle, sinut on liitetty Häneen pyhässä kasteessasi ja Hän on vaikuttanut sinussa uskon siihen, että sinun syntisi on annettu anteeksi Hänen nimessään ja veressään ja että Hän on voittanut puolestasi kuoleman ja on kukistanut perkeleen vallan. Sinun elämäsi on **”kätkeytynä Kristuksen kanssa Jumalassa.”** (Kolossalaiskirje 3:3) Se tarkoittaa sitä, että kuolemattoman sielusi pelastus on täydellisessä turvassa, taivaissa kätkeytynä odottamassa kaiken täyttymistä, Jeesuksen toista tulemusta, jossa sinä saat kuulla: **”Tulkaa, Minun Isäni siunatut, ja omistakaa se valtakunta, joka on ollut teille valmistettuna maailman perustamisesta asti.”** (Matteus 24:34) Amen.

Harri Lammi, pastori, V.D.M. Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa / Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa